

Galobardes

Prats de Lluçanès

Ubicació

Comarca: Lluçanès
Lloc/Adreça: Sector sud-oest del terme municipal
Emplaçament A 550 metres per pista forestal de la carretera BV-4401, punt quilomètric 18'500.

Coordenades:

Latitud: 41.9879
Longitud: 2.01155
UTM Est (X): 418123
UTM Nord (Y): 4648905

Classificació

Número de fitxa 08171-13
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Medieval Modern Barroc Contemporani Popular
Segle XVIII
Estat de conservació Bo
Protecció Legal
Tipus de protecció: BPU
Observacions protecció: Pla d'Ordenació Urbanística Municipal. Tipus de protecció: Integral
Data aprovació: dt., 12/06/2018 - 12:00
Accés Fàcil
Ús actual: Productiu
Titularitat Privada
Titular: Ref. cad.: 000000000000000
Autoria de la fitxa Jordi Compte i Marta Homs
Data de registre de la fitxa: dv., 17/11/2006 - 01:00

Descripció

Galobardes està situada al sud-oest del nucli urbà de Prats de Lluçanès, prop de la masia del Soler de n'Hug, el molí de Galobardes i a l'oest del torrent del Soler. Es tracta d'un antic mas de planta quadrangular format per planta baixa, un pis i golfes (rehabilitades com a vivenda), construït amb murs de càrrega de maçoneria de pedra irregular, parcialment arrebossats, i carreus treballats a les cantonades. La teulada és de doble vessant amb aigües a la façana principal i posterior; a l'interior, els sostres de les estances de la planta baixa són amb volta de canó. La façana principal, orientada al sud-est, està dominada per un portal d'arc de mig punt adovellat, i una petita espitllera emmarcada amb monòlits de pedra a la dreta. A la part esquerra presenta un cos adossat perpendicularment, que era un antic cobert de construcció moderna, amb obertures emmarcades amb maó pla, i que actualment s'ha habilitat com a terrassa. Sobre el portal principal hi ha un carreu amb la data inscrita de 1740 i una creu intercalada. El primer pis presenta dues finestres, la de l'esquerra emmarcada amb brancals i llinda de pedra bisellada i la de la dreta, de majors dimensions, emmarcada amb ampit, brancals i llinda de pedra motllurada. A la llinda d'aquesta finestra hi ha la següent inscripció: IOSEPH BERNADS V / GOLOVARDES 1740. Enmig de les dues finestres, antigament hi havia una finestra de petites dimensions que s'ha tapiat. A les golfes, seguint la mateixa disposició d'obertures que el primer pis, hi ha dues finestres de menors dimensions emmarcades amb pedra bisellada i ampit motllurat. La façana nord-est presenta a nivell de primer pis dues finestres emmarcades amb brancals i llindes de pedra bisellada i ampits motllurats. Sobre la finestra de la dreta s'hi conserva una llarga llinda de fusta. A les golfes hi ha dues finestres que segueixen la mateixa disposició d'obertures. La finestra de l'esquerra està emmarcada amb pedra bisellada i ampit motllurat, i la finestra de la dreta, de reduïdes dimensions està emmarcada amb monòlits de pedra bisellada. Les pedres cantoneres de la part nord sembla que estaven preparades per adossar-hi un cos. La façana nord-oest presenta a la planta baixa una petita espitllera emmarcada amb monòlits de pedra. Al primer pis hi ha tres finestres; la de l'esquerra de nova construcció, la central de grans dimensions emmarcada amb pedra bisellada i ampit motllurat, i la de la dreta de reduïdes dimensions, quadrada, emmarcada amb monòlits de pedra. Sota la finestra central en sobresurt un desaigua de pedra. Les golfes presenten dues finestres; una de central emmarcada amb pedra bisellada i ampit motllurat i una a la dreta, de petites dimensions, quadrada, emmarcada amb monòlits de pedra bisellada. La façana sud-oest presenta a la planta baixa un cobert de nova construcció. La resta de la façana presenta tres finestres per planta; les dues de l'esquerra són de nova construcció i la resta estan emmarcades amb pedra bisellada i ampits de pedra força desgastats. Al voltant de la casa hi ha una pallissa i un cobert habilitat com a sala de lleure.

Observacions:

A l'Inventari de Patrimoni Arquitectònic fet per la Generalitat de Catalunya hi apareix una fitxa amb el nom de Galobardes, tot i que la seva descripció correspon al Casal de Santa Llúcia. La masia ha estat rehabilitada com a casa de turisme rural.

Història

La masia de Galobardes es troba documentada en un capbreu del monestir de Santa Maria de l'Estany que data entre finals del segle XIV i principis del XV, on apareix l'hereu del mas Golovardes com a propietari d'un mas anomenat Querosa que depenia del monestir. També es troba documentada en el fogatge de 1553, dins la parròquia de Santa Eulàlia de Pardines, de la vegueria de Manresa. L'edificació actual, però, va ser reformada en època moderna.

Bibliografia

IGLÉSIES, J., El fogatge de 1553. Estudi i transcripció, Dalmau, 1981. PLADEVALL, A., Santa Maria de Lluçà. Antiga canònica agustiniana, 1997.

